

Derfor lukker vi ned for skolepraktikken og beder dem om at oprette nogle reelle, rigtige arbejdspladser til de unge, når de alligevel har brug for dem. Det mener vi er det helt rigtige at gøre, både for virksomhederne og så sandelig også for de unge. Jeg mener nemlig til stadighed, at det må være en større fordel for det unge menneske at være i rigtig praktik i en rigtig virksomhed frem for at være i skolepraktik. Så vi opnår faktisk to gode ting ved at lukke ned for skolepraktikken på tømmerområdet.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den næste ordfører er fru Margrete Auken – nej, undskyld, fru Margrethe Vestager. Sådan er det, når der er spøgelser herinde.

Margrethe Vestager (RV):

Ja, jeg er ikke sikker på, at man kan pålægge formanden at give kvajebajere, men undskyldningen er accepteret.

Vi vil først og fremmest gerne takke Socialdemokratiet for at sørge for, at der er en intensiv og god diskussion af hele erhvervsuddannelsesområdet. Det er helt afgørende, at der er politisk fokus på erhvervsuddannelserne, fordi vi jo desværre har haft en lidt uheldig, synes jeg, prioritering af arbejdet, så den politiske diskussion meget ofte kommer til at rette sig mod de studiekompetencegivende uddannelser i stedet for mod den halvdel af alle uddannelser, som de unge tager, nemlig erhvervsuddannelserne.

Derfor er det meget vigtigt, at vi har den her type af drøftelser. Uanset om vi er enige eller uenige, er det med til at bringe området op i den politiske bevidsthed og dermed også øge fokus på det, der er målene for vores politiske indsats.

Vi er ligesom Socialdemokratiet og forligspartierne på området meget optagede af velfungerende erhvervsuddannelser, og som Socialdemokratiet også ved, er det ikke nogen ny optagethed. Alene med »Reform 2000«, som vi gennemførte i fællesskab, og som skulle give de unge en bedre og bredere baggrund for det endelige valg, viste vi, at det at fortsætte reformprocessen i forhold til erhvervsuddannelserne er helt afgørende med henblik på at sørge for, at det er moderne og tidssvarende uddannelser.

Det andet, vi har holdt fast i som helt afgørende i forhold til den politiske indsats, er vekseldannelsesprincippet. Det har valdt os mange sorger hen over årene, bl.a. i forhold til brancher, som ikke havde forstået, at det var en integreret del af dansk uddannelseskultur og en integreret

del af de forpligtelser, man havde som erhverv: Det gælder nogle af de nye erhverv, f.eks. inden for it-området; det gælder de erhverv, hvor man måske har fået lagt det ret langt væk fra den almindelige bevidsthed, at man havde det ansvar; og det gælder de erhverv, som måske en lille smule gustent så til, at skolepraktikken aflærte de unge de værste unoder med henblik på at få mere modne og mere veluddannede unge ud i praktikken.

Der er mange grunde, synes jeg, til at se på skolepraktikken. Nogle af dem har været nævnt i dag, men det er i hvert fald karakteristisk, at ingen af grundene gælder hele skolepraktikken. For nogle dele af skolepraktikken handler det om mangel på beskæftigelse; for andre dele af skolepraktikken handler det om erhvervenes uhensigtsmæssige brug af skolepraktikken som forberedelsesplads eller som aflastningsplads i forhold til egne interesser; og i forhold til andre dele igen af skolepraktikken gælder det også de moder eller de særlige tidsbundne interesser, der er i forbindelse med nogle uddannelser frem for andre.

Kl. 16.25

I hvert fald er det en afgørende ting på uddannelsesområdet – uanset om man taler om erhvervsuddannelser eller andre uddannelser – at man kan få en uddannelse, selv om det ikke er givet, at man kan få, hvad man vil have. Det gælder ingen, der tager uddannelse i det danske uddannelsessystem. Derfor er det afgørende, at man faktisk har mulighed for uddannelser, og derfor er det også afgørende, at vi forfølger den målsætning, at virksomhederne uddanner i forhold til det faglige system. Når det er så afgørende, er det ikke kun, fordi det er en god og velkonsolideret uddannelsesform; det er også, fordi det kvalitativt bliver meget bedre og er en enkel og effektiv måde at sikre, at der er en sammenhæng mellem virksomhederne og uddannelsessystemet. Derfor vil vi insistere på, at det som den altdominerende hovedregel faktisk forholder sig sådan.

Vi er så mere skeptiske over for de ideer, som fru Louise Frevert generøst overlod regeringen i form af mesterlære. For det første er der mange praktiske indgange i forhold til at få sig et fag eller en adgang til arbejdsmarkedet. For det andet tror vi, at det er en fuldstændig illusion, at man gennem et mesterlæreprincip kan nå det samme faglige niveau for en svend som via de ordinære erhvervsuddannelser.